

Sygn. akt V GC 348/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział V Gospodarczy

Przewodniczący: SSR Anna Brzoza

Protokolant: Joanna Kunkowska

po rozpoznaniu w dnia 17 czerwca 2015 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w G.

przeciwko M. Z.

1) zasądza od pozwanego M. Z. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w G. kwotę 102,23 zł (sto dwa złote 23/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,

2) umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

3) zasądza od powoda (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz M. Z. kwotę 69,20 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych 20/100) tytułem zwrotu procesu

Sygn. akt V GC 348/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko pozwanemu M. Z. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) Grupa (...) o zapłatę kwoty 457,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 196,85 zł od dnia 16.11.2013 r. do dnia zapłaty,
- 71,48 zł od dnia 06.02.2014 r. do dnia zapłaty,
- 189,26 zł od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,

a nadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 15 kwietnia 2013 r. zawarł z pozwanym umowę kompleksową nr (...) dotyczącą sprzedaży pozwanemu przez powoda energii elektrycznej oraz świadczenie usługi dystrybucyjnej. Wskazał, iż na podstawie Powyższej umowy w dniu 24 października 2013 r. wystawił pozwanemu fakturę (...) nr (...) na kwotę 196,85 zł z terminem opłatności wyznaczonym na dzień 15 listopada 2013 r., w dniu 20 grudnia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 189,26 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 15 stycznia 2014 r. oraz w dniu 22 stycznia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 71,48 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 5 lutego 2014 r. Pozwany nie uiścił należności z żadnej z powyższych faktur w związku z czym powód w dniu 7 sierpnia 2014 r. wystosował do niego wezwanie do zapłaty, na które nie udzielono odpowiedzi.

Nakazem zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 19 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny orzekł zgodnie z żądaniami pozwu.

Pozwany złożył w ustawowym terminie sprzeciw od przedmiotowego orzeczenia, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Domagając się oddalenia powództwa pozwany podniósł, iż dochodzone pozwem wierzytelności powoda nie istnieją. Wskazał, iż sam powód w piśmie z dnia 12 listopada 2014 r. udzielił informacji, iż na koncie pozwanego znajduje się nadpłata w kwocie 355,36 zł i anulował wszystkie wystawione bezpodstawnie faktury VAT.

Wobec skutecznego złożenia sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 12 grudnia 2014 r. stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty dnia 19 listopada 2014 r. w całości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku.

Powód w piśmie procesowym z dnia 26 marca 2015 r. wskazał, iż podtrzymuje pozew jedynie w zakresie kwoty 102,23 zł oraz naliczanych od tej kwoty odsetek od dnia 13 listopada 2014 r. do dnia zapłaty a w pozostałym zakresie cofa powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 15 kwietnia 2013 r. zawarł z pozwanym umowę kompleksową nr (...) dotyczącą sprzedaży przez powoda energii elektrycznej oraz świadczenie usługi dystrybucyjnej na potrzeby prowadzonej przez pozwanego w lokalu położonym w S. przy ulicy (...) działalności gospodarczej. Umowa została zawarta na czas określony tj. do dnia 30 września 2013 r.

Powód na podstawie umowy kompleksowej nr (...) w dniu 24 października 2013 r. wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 196,85 zł z terminem opłacalności wyznaczonym na dzień 15 listopada 2013 r. dotyczącą rozliczenia za okres od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 14 października 2013 r., w dniu 20 grudnia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 189,26 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 15 stycznia 2014 r. dotyczącą rozliczenia za okres od dnia 14 października 2013 r. do dnia 14 grudnia 2013 r. oraz w dniu 22 stycznia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 71,48 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 5 lutego 2014 r. dotyczącą rozliczenia za okres od dnia 14 grudnia 2013 r. do dnia 16 stycznia 2014 r. Pozwany nie uiszczył należności z żadnej z powyższych faktur.

/dowód: umowa kompleksowa nr (...) k. 41-42, faktura VAT nr (...) k. 43-44, faktura VAT nr (...) k. 47-48, faktura VAT nr (...) k. 45-46 akt sprawy /.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do uiszczenia kwoty 457,59 zł tytułem zapłaty za należności wynikające z faktur VAT nr (...).

/dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 7 sierpnia 2014 r. akt sprawy /.

Pozwany w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty w dniu 25 września 2014 złożył powodowi za pośrednictwem elektronicznego biura obsługi klientów reklamację w treści której wskazał, iż łącząca strony umowa wygasła z dniem 30 września 2013 r. a wszystkie faktury wskazane w wezwaniu do zapłaty zostały wystawione po powyższej dacie. Pozwany wniósł w związku z powyższym o anulowanie całości żądanej przez powoda kwoty 457,59 zł.

/dowód: reklamacja pozwanego z dnia 25 września 2014 r. k. 62 akt sprawy /.

Powód w związku z otrzymaną reklamacją pozwanego w dniu 7 listopada 2013 r. wystawił fakturę korygującą VAT (...) dotyczącą zmniejszenia należności z faktury VAT nr (...) z dnia 22 stycznia 2014 r. o kwotę 71,48 zł, fakturę korygującą VAT (...) dotyczącą zmniejszenia należności z faktury VAT nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 r. o kwotę 189,26 zł oraz fakturę korygującą VAT (...) dotyczącą zmniejszenia należności z faktury VAT nr (...) z dnia 24 października 2013 r. o kwotę 94,62 zł.

W wyniku wystawienia korekty do faktury VAT nr (...) pozostała z niej do zapłaty kwota 102,23 zł tytułem należności za zużytą energię elektryczną oraz świadczone przez powoda usługi jej dystrybucji w okresie od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 30 września 2013 r.

/dowód: faktura korygująca nr VAT (...) k. 64-65, faktura korygująca nr VAT (...) k. 66-67, faktura korygująca nr VAT (...) k. 68-69 akt sprawy /.

Pracownica elektronicznego biura obsługi klientów powoda S. L. w meilu z dnia 26 listopada 2014 r. poinformowała pozwanego, iż w odpowiedzi na jego reklamację zostały anulowane faktury. W treści wiadomości wskazano, iż na koncie pozwanego widnieje nadpłata w wysokości 355,36 zł nie precyzując jednakże z jakiego tytułu.

/dowód: meil powoda z dnia 26 listopada 2014 r. k. 63 akt sprawy /.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sądu ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe i prywatne, co do których wiarygodności strony nie podnosiły żadnych zastrzeżeń a których autentyczność nie budziła wątpliwości.

Pozwany nie kwestionował w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty okoliczności, że łączyła go z powodem więź obligacyjna wynikająca z umowy kompleksowej nr (...) zawartej na czas oznaczony tj. do dnia 30 września 2013 r. Nie było również sporne, iż powód po zakończeniu obowiązywania stron wystawił pozwanemu faktury VAT na łączną kwotę 457,59 zł brutto, które nie zostały zapłacone. Żadna ze stron nie kwestionowała nadto, że z uwagi na okoliczność, iż faktury powoda obejmowały częściowo okres w którym umowa nr (...) już nie obowiązywała powód wystawił do nich faktury korygujące o wysokości 355,36 zł. Kwestią sporną pozostawało pomiędzy stronami ustalenie czy pozwany jest obowiązany do uiszczenia kwoty 102,23 zł tj. pozostałej do zapłaty po korekcie należności z faktury VAT nr (...), Pozwany domagając się oddalenia powództwa podnosił, iż faktura ta została w całości przez powoda anulowana a na jego koncie abonenckim widniała na dzień 26 listopada 2014 r. nadpłata w wysokości 355,36 zł.

W ocenie Sądu ograniczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Rozpoznania w niniejszej sprawie wymagało jedynie ustalenie zasadności należności powoda wynikającej z faktury VAT nr (...), gdyż należności z faktur VAT nr (...) zostały umorzone przez powoda w całości poprzez wystawienie do nich faktur korygujących. Powód wystawił także do faktury VAT (...) fakturę korygującą, jednakże o wartości niższej od wynikającej z faktury, która spowodowała zatem jedynie ograniczenie wynikającej z niej należności do kwoty 102,23 zł.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że łącząca strony umowa została zawarta na czas określony tj. do dnia 30 września 2013 r. z czego wynikał obowiązek pozwanego do uiszczenia wszystkich należności za zużytą do tej daty energią elektryczną. Wystawiona przez powoda faktura VAT nr (...) dotyczyła tymczasem rozliczenie za okres od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 14 października 2013 r. tj. tylko częściowo obejmującego czas w którym strony związane były umową nr (...). Z uwagi na powyższe powód w wystawionej do niej korekcie anulował należności za energię elektryczną oraz usługi związane z jej dystrybucją naliczone po dniu 30 września 2013 r. Spowodowało to obniżenie należności wynikającej z powyższej faktury VAT do kwoty 102,23 zł, co do której pozwany nie zdołał wykazać iż była nienależna. Sąd zważył, iż przedłożony przez pozwanego wydruk wiadomości meilowej z dnia 26 listopada 2013 r. nie może dowodzić, iż spłacił on wszystkie swoje należności wobec powoda wynikające z umowy kompleksowej nr (...). Wskazać tutaj należy, iż powyższy wydruk nie może być traktowany jako oświadczenie woli powoda, gdyż nie został przez nikogo podpisany. Pozwany co więcej nie wykazał by sporządzający go pracownik posiadał umocowanie do składania oświadczeń woli w imieniu powoda. Treść powyższego wydruku została sformułowana w sposób bardzo lakoniczny i nieprecyzyjny co uniemożliwiało ustalenie jakie faktury VAT zostały anulowane przez powoda. W ocenie Sądu oceniał nadto należało kontekst sytuacyjny sporządzenia powyższej wiadomości tj. iż była odpowiedzią na złożoną przez pozwanego reklamacją. Wskazać tutaj należy, iż wysokość nadpłaty pozwanego wynikająca z powyższej wiadomości tj. 355,36 zł jest równa łącznej wartości wystawionych przez powoda faktur korygujących. Mając zatem powyższe na uwadze oraz okoliczność, iż pozwany w toku postępowania nie przedłożył żadnych dowodów dla potwierdzenia

faktu, iż w toku obowiązywania umowy kompleksowej (...) dokonał wpłat przekraczających wartości należności wynikających z wystawionych mu przez powoda faktur VAT o kwotę 355,36 zł, uznać należało, iż informacja o nadpłacie była jedynie pomyłką redakcyjną sporządzającego wiadomość pracownika powoda.

Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 3 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów.

W niniejszej sprawie pozwany całkowicie zignorował obowiązek nałożony przez cytowane przepisy, gdyż nie zaoferował sądowi żadnych dowodów uzasadniających oddalenie powództwa.

Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten tylko skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (SN 28.04.1975 III CRN 26/75). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76).

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie powód przedłożył dokumenty potwierdzające zasadność jego ograniczonego roszczenia, pozwany zaś nie podniósł żadnych skutecznych zarzutów.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 535 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. oraz 481 k.c. zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 102,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 listopada 2014 r. do dnia zapłaty o czym orzekł w punkcie I wyroku.

Wobec okoliczności, iż pozwany w toku procesu ograniczył powództwo do kwoty 102,23 zł i naliczanych od niej odsetek od dnia 13 listopada 2014 r., cofając powództwo w pozostałym zakresie, Sąd co do cofniętej części roszczenia postępowanie umorzył, o czym orzekł w punkcie II wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał niniejsze postępowanie w 22,34% a pozwany w 77,66%. Sąd uznał bowiem, iż częściowe cofnięcie powództwa przez powoda w toku postępowania było wynikiem zarzutów podniesionych przez pozwanego w sprzeczności, a zatem powoda należało co do cofniętej części powództwa traktować jako przegrywającego sprawę. Obie strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników, stosownie więc do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) przysługiwał im zwrot z tego tytułu kwoty 60 zł powiększonej o 17 zł opłaty skarbowej w przypadku wygrania sprawy w całości. Sąd z uwagi na nakład pracy pełnomocników stron uznał, iż zasadnym będzie na podstawie § 2 wskazanego powyżej rozporządzenia rozliczyć należne im wynagrodzenie z użyciem stawki w wysokości 120 zł. Oznacza to, iż po rozliczeniu tych należności należało zasądzić na rzecz powoda od pozwanego kwotę 69,20 zł o czym Sąd orzekł w punkcie III wyroku.